

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 6. sierpnia 1912.

Treść: № 152. Protokół, dotyczący przedłużenia międzynarodowego związku, utworzonego przez konwencyę cukrową z dnia 5. marca 1902.

152.

Protokół z dnia 17. marca 1912,

dotyczący przedłużenia międzynarodowego związku, utworzonego przez konwencyę cukrową z dnia 5. marca 1902.

(Spisany w Brukseli dnia 17. marca 1912. ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość we Wiedniu dnia 27. marca 1912. dokument ratyfikacyjny złożono w Brukseli dnia 31. marca 1912.)

Nos Franciscus Josephus Primus
divina favente clementia

Austriae Imperator, Bohemiae Rex etc. et Hungariae
Rex Apostolicus,

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad prorogandam conventionem internationalem de sacchari commercio die quinto mensis martii anno millesimo nongentesimo secundo Bruxellis subsignatam, cum pluribus potestatibus die decimo septimo mensis martii anno millesimo nongentesimo duodecimo Bruxellis protocollum signatum sit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

Protocole

concernant

la prorogation de l'Union internationale constituée par la Convention des sucres du 5 mars 1902.

Les Gouvernements de l'Allemagne, de l'Autriche-Hongrie, de la Belgique, de la France, du Luxembourg, des Pays-Bas, du Pérou, de la Russie, de la Suède et de la Suisse, ayant décidé de maintenir en vigueur après la date du 31 août 1913 l'Union internationale constituée par la Convention des sucres du 5 mars 1902, les soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

Article premier.

Les États contractants s'engagent à prolonger pour un nouveau terme de cinq ans, qui prendra cours le 1er septembre 1913, la Convention relative au régime des sucres du 5 mars 1902, telle qu'elle a été amendée et complétée par le Protocole du 26 juin 1906 relatif à l'accession de la Suisse, par l'Acte additionnel à ladite Convention du 28 août 1907 et par le Protocole du 19 décembre 1907 relatif à l'adhésion de la Russie, — sous réserve de l'attribution à la Suisse du droit de vote que le Protocole du 26 juin 1906 ne lui avait pas accordé et sous réserve également des dispositions faisant l'objet de l'article 2 ci-après.

Lesdits États contractants renoncent, en conséquence, à user de la faculté que leur concédait l'article 10 de la Convention du 5 mars 1902, quant à la dénonciation de cet acte diplomatique.

(Przekład.)

Protokół,

dotyczący

przedłużenia międzynarodowego związku, utworzonego przez konwencję cukrową z dnia 5. marca 1902.

Skoro Rządy Niemiec, Austro-Węgier, Belgii, Francji, Luksemburga, Niderlandów, Peruwii, Rosyi, Szwecyi i Szwajcaryi postanowiły utrzymać w mocy po dniu 31. sierpnia 1913 międzynarodowy związek utworzony przez konwencję cukrową z dnia 5. marca 1902, umocowani do tego należycie podpisani ułożyli między sobą, co następuje:

Artykuł 1.

Państwa kontraktujące zobowiązują się przedłużyć na dalszych pięć lat, począwszy od dnia 1. września 1913, umowę z dnia 5. marca 1902, dotyczącą ustawodawstwa co do cukru, tak, jak ona została zmienioną i uzupełnioną protokołem z dnia 26. czerwca 1906, dotyczącym przystąpienia Szwajcaryi, tudzież dodatkowymi do wspomnianej umowy aktami z dnia 28. sierpnia 1907 oraz protokołem z dnia 19. grudnia 1907, dotyczącym przystąpienia Rosyi, za przyznaniem jednak na rzecz Szwajcaryi nienadanego jej w protokole z dnia 26. czerwca 1906 prawa głosowania oraz z zastrzeżeniem zachowania postanowień, będących przedmiotem następnego artykułu 2.

Wymienione Państwa kontraktujące zrzekają się zatem skorzystania z nadanego im w artykule 10. umowy z dnia 5. marca 1902 prawa wypowiedzenia tej umowy.

Article 2.

Le contingent d'exportation de 200.000 tonnes accordé à la Russie par l'article 3 du Protocole du 19 décembre 1907 pour chacun des quatre exercices compris entre le 1er septembre 1909 et le 31 août 1913 est maintenu pour chacun des cinq exercices compris entre le 1er septembre 1913 et le 31 août 1918.

Prenant en considération le fait que, par suite de circonstances exceptionnelles, il s'est produit, en 1911/12, simultanément une pénurie de sucre et une élévation considérable du prix sur le marché mondial, les États contractants consentent à ce que la Russie bénéficie d'un contingent extraordinaire, qui sera réparti comme suit:

Exercice 1911/12 . .	150.000 tonnes.
Exercice 1912/13 . .	50.000 tonnes.
Exercice 1913/14 . .	50.000 tonnes.

Article 3.

Le présent Protocole sera ratifié et les ratifications en seront déposées à Bruxelles, au Ministère des Affaires Étrangères, le plus tôt possible et, en tous cas, avant le 1er avril 1912.

Il deviendra obligatoire de plein droit à cette date s'il a été ratifié au moins par les États européens exportateurs de sucre spécifiés ci-après: Allemagne, Autriche-Hongrie, Belgique, France, Pays-Bas, Russie.

Cette éventualité se trouvant réalisée, les autres États signataires du présent Protocole qui ne l'auraient pas ratifié à la date précitée pourront néanmoins, en le ratifiant avant le 1er septembre de la même année, continuer à faire partie de l'Union internationale aux conditions qui leur sont faites actuellement et pour toute la durée du présent Protocole, pourvu que, avant le 1er avril 1912, ils aient donné leur assentiment définitif à l'attribution à la Russie du contingent extraordinaire prévu à l'article 2 du présent Protocole. Ils ne pourront, en aucun cas, se prévaloir de la clause de tacite reconduction visée à l'article 10 de la Convention du 5 mars 1902 pour continuer, d'année en année, leur participation à l'Union.

Article 4.

Dans la session qui précédera le 1er septembre 1917, la Commission permanente statuera par un vote d'unanimité sur le régime qui serait celui de la Russie au cas où elle serait disposée à continuer sa participation à la Convention au delà du terme du 1er septembre 1918.

Artykuł 2.

Przyznany Rosyi w artykule 3. protokołu z dnia 19. grudnia 1907 kontyngent wywozu w ilości 200.000 ton na każdy rok z czterech lat obrotowych od dnia 1. września 1909 do dnia 31. sierpnia 1913 utrzymuje się w mocy na każdy rok z pięciu lat obrotowych od dnia 1. września 1913 do dnia 31. sierpnia 1918.

Zważywszy, że wskutek wyjątkowych okoliczności w roku obrotowym 1911/12 równocześnie z wielkim brakiem cukru nastąpiła na targu światowym znaczna zwyżka ceny, udzielają Państwa kontraktujące swego zezwolenia na to, aby Rosya skorzystała z nadzwyczajnego kontyngentu, który rozdziela się w następujący sposób:

Rok obrotowy 1911/12 . .	150.000 ton,
Rok obrotowy 1912/13 . .	50.000 ton,
Rok obrotowy 1913/14 . .	50.000 ton.

Artykuł 3.

Protokół niniejszy ma być ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne mają być złożone w Brukseli w Ministerstwie spraw zewnętrznych, jak najwcześniej, w każdym zaś razie przed dniem 1. kwietnia 1912.

Ma on zacząć prawnie obowiązywać z tą chwilą, kiedy udzieli mu ratyfikacji przynajmniej wymienione tu następujące Państwa europejskie, wywożące cukier: Niemcy, Austro-Węgry, Belgia, Francya, Niderlandy, Rosya.

Pod tym warunkiem będą mogły inne Państwa, podpisane na niniejszym protokole, któreby we wspomnianej chwili jeszcze tegoż nie ratyfikowały, uczestniczyć pomimo tego nadal w międzynarodowym związku pod postawionymi im obecnie warunkami oraz przez cały czas obowiązywania niniejszego protokołu — o ile udzieli mu ratyfikacji przed dniem 1. września b. r. — jeżeli udzieliły przed dniem 1. kwietnia 1912 swego stanowczego zezwolenia na przyznanie Rosyi przewidzianego w artykule 2. niniejszego protokołu nadzwyczajnego kontyngentu. W żadnym wypadku nie będą one mogły powoływać się na przewidzianą w umowie z dnia 5. marca 1902 klauzulę milczącego przedłużenia, w tym celu, aby nadal z roku na rok uczestniczyć w związku.

Artykuł 4.

Stała komisya ma przy naradzie, poprzedzającej dzień 1. września 1917, postanowić jednomyślnie sposób traktowania Rosyi na ten wypadek, gdyby Rosya była skłonna do dalszego uczestniczenia w umowie także po dniu 1. września 1918.

Dans le cas où la Commission ne pourrait se mettre d'accord, la Russie serait considérée comme ayant dénoncé la Convention pour cesser effet à compter du 1er septembre 1918.

Article 5.

Il sera loisible à chacun des États contractants de se retirer de l'Union à partir du 1er septembre 1918 moyennant préavis d'un an; dès lors, les dispositions de l'article 10 de la Convention du 5 mars 1902 concernant la dénonciation et la tacite reconduction redeviendront applicables.

En foi de quoi, les soussignés, Plénipotentiaires des États respectifs, ont signé le présent Protocole.

Fait à Bruxelles, le 17 mars 1912, en un seul exemplaire original, dont une copie conforme sera délivrée à chacun des Gouvernements signataires.

Pour l'Allemagne:

Signé: von **Flotow**.

Signé: Hermann **Mehlhorn**.

Signé: **Kempff**.

Pour l'Autriche-Hongrie:

Signé: Comte **Clary et Aldringen**.

Pour l'Autriche:

Signé: Leopold **Joas**.

Pour la Hongrie:

Signé: **Teleszky János**.

Pour la Belgique:

Signé: **Capelle**.

Pour la France:

Signé: A. **Klobukowski**.

Signé: A. **Delatour**.

Pour le Luxembourg:

Signé: Le Comte d'**Ansembourg**.

Pour les Pays-Bas:

Signé: O. D. van der **Staal de Piershil**.

Gdyby komisya nie mogła zgodzić się co do tego, natenczas postąpi się względem Rosyi tak, jak gdyby była wypowiedziała umowę ze skutkiem od dnia 1. września 1918.

Artykuł 5.

Każdemu z Państw kontraktujących będzie wolno za pomocą jednorocznego wypowiedzenia usunąć się ze związku z dniem 1. września 1918; zaczem będzie można znowu stosować postanowienia artykułu 10. umowy z dnia 5. marca 1902, dotyczące wypowiedzenia i milczącego przedłużenia.

W dowód czego podpisali niniejszy protokół podpisani jako pełnomocnicy odnośnych Państw.

Działo się w Brukseli, dnia 17. marca 1912, w jednym jedynym wygotowaniu, którego równobrzmiący odpis będzie wydanym Rządowi każdego z podpisanych Państw.

Za Niemcy:

Podpisano: de **Flotow**.

Podpisano: Herman **Mehlhorn**.

Podpisano: **Kempff**.

Za Austro-Węgry:

Podpisano: Hrabia **Clary i Aldringen**.

Za Austryę:

Podpisano: Leopold **Joas**.

Za Węgry:

Podpisano: Jan **Teleszky**.

Za Belgię:

Podpisano: **Capelle**.

Za Francję:

Podpisano: A. **Klobukowski**.

Podpisano: A. **Delatour**.

Za Luksemburg:

Podpisano: Hrabia **Ansembourg**.

Za Niderlandy:

Podpisano: O. D. van der **Staal de Piershil**.

Pour le Pérou:
Signé: Telémaco **Orihuela.**

Pour la Russie:
Signé: **Koudacheff.**

Pour la Suède:
Signé: F. de **Klercker.**

Pour la Suisse:
Signé: Jules **Borel.**

Za Peruwiją:
Podpisano: Telemach **Orihuela.**

Za Rosyę:
Podpisano: **Koudacheff.**

Za Szwecyę:
Podpisano: F. de **Klercker.**

Za Szwajcaryę:
Podpisano: Juliusz **Borel.**

Nos visis et perpensis protocolli hujus articulis, illos omnes ratos gratosque habere profiteamur, verbo Nostro spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae die vigesimo septimo mensis martii anno millesimo non-gentesimo duodecimo, Regnorum Nostrorum sexagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Leopoldus Comes **Berchtold ab et in Ungarschitz m. p.**

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Theodorus Ippen m. p.
Caes. et Reg. Consul Generalis.

Powyższy protokół ogłasza się po uzyskaniu zgody obu Izb Rady państwa z tem nadmienieniem, że wymienione w artykule 3., ustępie 2. państwa, wywożące cukier, ratyfikowały go na czas i że także inne państwa kontraktujące udzieliły swego zezwolenia na przyznanie Rosyi przewidzianego w artykule 2. nadzwyczajnego kontyngentu.

We Wiedniu, dnia 5. sierpnia 1912.

Stürgkh wlr.

Zaleski wlr.

Roessler wlr.

